

we Rječach nesavostaci, ale so wobroci, a so poljepšec; we wjestem Dovjerenju, so nas nasch Pastyr JEsus Krystus nebudje we Budzi wostajici, ale k Nadi i sašo hohrjewsaci, a nas se ſwejim Wotzom wujednac.

Pſchetož Pokuta nerjeka niž jeno po ſivohntomem Živenju fromniſchi byd; ale Krystuſa dla na Boiu Dobrotu so depuſčec; a Wodac; je tych Rječom wjerici. Tatkich Rjeſchnikow chze Krystus hohrjewsaci. Tych druhich by won derje teſch rad hohrjewsat; Ale woni ſnim nerodja, duž teſch dyrbi ſich puſčec; Pſchetož dokelž ſo nochzedja daž namakac, da njech w Budzi wostanu, tak dotho hac chzedja, a njech ladaju, tak ſo jim na Posletku pojndje.

Tak troschtuſe to Sszenje niž jeno tych kudych Rjeſchnikow, ſo chze ton Pastyr Krystus ich, jako bludne Wozny, pntac; a hohrjewsaci; Ale wuczi nas teſch, tak ſo pſcheziwo tajkemu Pastyrej ſadierzec; dyrbiny, menujzy, dyrbiny jeho Koſ ſlyſheci, a ſa nim bjeſec. Kajž teſch ta Historija teho Szenja praji: ſo ſu eři Ludižjo Šloſnizy a Rjeſchnizy byli; ale ſo ſu tolla ſa tym Rnesom JEſuſom kwatali, ſo bychu jeho ſlyſheli.

Schto ſlyſhim pat wot Krystuſa? Niczo druhe njezli to, ſo chze Boh Rjeſchnikam Krystuſa dla nadny byd, a jich ſbožnych činic, jeli ſo jeno wabic; dadža, a dalje do Buda nesabježa, ale dyž Pastyrja Koſ ſlyſha, ſo wrocja, a wot teho Rnesa Krystuſa noſnyc; dadža,

kiž hjezom ſa jich Rjechi ſaptačit a doſečinit, a jich ſ Bohom ſjednat je. Pſchetož wono ſo nehodji, ſo bychmy Božu Pſchikaſiju ſazpili a nochzeli ſo po jeho džerzec Štowi, dyž ſchaf won tak welje na nas waſit, a nam ſwomu Nadu tak bohacje wopokaſat je: Ale my dyrbiny jemu teſch meschto k Wohl ciinic. Tehodla chzem ſojku Wucžbu derje na ſedibu wsac, ſo bychmy ſo ſnej pſchezimo Čertej a nashej hegen Wutrobi wobarac, a wukhowac; moli pſched Šazivnblowanjom, jako by Boh był, kiž ſ Rjeſchnikami žane Čerpenje numa, ale jich ſatamac; chze. Pſchetož tajka Myſl tñi weſschec; czlowieſtich Wutrobach. Ale pſcheziwo tej ſamej dyrbiny ſ Božim Štowom wobroneſi byd, a to Šnamjo, fotrež nam ton Rnes ſam priotk ſtati, derje do nasheje Wutroby ſacziſhceci, ſo won jedyn Pastyr je, a ſwoje Štovo tehoodla na Čwječi da priedorvac; ſo bychu je te budne Wozny ſlyſhale, a ſo knemu namakale.

Jeli ſo ſo ty tehoodla teſch ſa tajku bludnu Woznu poſnajesch, fotruž ton Čiert daloko wot Pucža ſahnat, a wotwed je; da ſimi toſame Priedorwanje wot Krystuſa hohrje. Pſchetož twoje dla budje wono priedorwane, ſo by ty k Pokuci pſchischt, to je, ſo by ſo ty teho Rnesa Krystuſa a jeho Nadi troschtowat, ſejerowſtich Šsyčow woſchot, a fromniſchi był. A paž ſo froblje pſched tem, jako pſched Čertom ſamm, ſo by ty tajki Koſ nimio nepuſčeſit, ale

(Aa) 3

borsy